

Asia: VN/25102/2023

Hallituksen esitysluonnos eduskunnalle valtion aluehallintouudistusta koskevaksi lainsäädännöksi

Kohta 1. Tässä voitte kommentoida Lupa- ja valvontavirastoa koskevaa lakiehdotusta (liite 1), sen säännökohtaisia perusteluja, sitä koskevia yleisperusteluosuuksia ja muita lukuja hallituksen esityksessä (liite 4) sekä valtioneuvoston asetusta Lupa- ja valvontavirastosta (liite 6) vastaamalla seuraaviin kysymyskokonaisuuksiin: Muutos- ja korjausehdotuksia Lupa- ja valvontavirastoa koskevaan lakiehdotukseen ja sen säännökohtaisiin perusteluihin. Kommentit Lupa- ja valvontavirastoa koskeviin yleisperusteluihin ja muihin lukuihin hallituksen esityksessä. Muutos- ja korjausehdotukset valtioneuvoston asetukseen Lupa- ja valvontavirastosta.

Onko teillä kommentoitavaa kohtaan 1? Pakollinen kysymys. Mikäli ei, voitte siirtyä kohtaan 2.

Kyllä (vastauskohdat aukeavat, jos tämä vaihtoehto valitaan)

Luku 1 Yleiset säännökset (1-3 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Luku 2 Organisaatio (4 §)

Kommenttinne tästä pykälästä

-

Luku 3 Johtaminen (5-8 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Luku 4 Ohjaus (9-12 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Luku 5 Viraston erinäisiä tehtäviä koskevat säännökset (13-16 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

Lakiehdotuksen 13 §:ssä säädettäisiin varautumisen alueellisen yhteistyön järjestämisestä varautumisen yhteistyöalueilla. Järjestely vastaisi pitkälle nyt vallitsevaa tilannetta ja Lupa- ja valvontaviraston tehtävät aluehallintoviraston tehtäviä. Aluehallintouudistuksen aikataulu huomioiden tämä on perusteltua, mutta alueellisen varautumisen toteutusmallin muutostarpeet on otettava valmisteluun viivytyksettä, koska ehdotettu malli ei vastaa alueiden tarpeisiin esimerkiksi maakunnallisten yhteistyörakenteiden ylläpidon ja läsnäolon; tilannekuvan tuottamisen, ylläpidon ja toimittamisen, eikä elinkeinoelämän näkemysten huomioimisen osalta. Lisäksi nykyisen kaltaisen toimintamallin jatkaminen aiheuttaa päällekkäistä toimintaa Lupa- ja valvontaviraston ja muiden toimijoiden, kuten maakunnallisten valmiusfoorumien välillä.

Luku 6 Virkojen täyttäminen ja erityiset kelpoisuusvaatimukset (17-21 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Luku 7 Erinäiset säännökset (22-29 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Luku 8 Voimaantulo ja siirtymäsäännökset (30-36 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Luku 1 Asian tausta ja valmistelu

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 2 Nykytila ja sen arviointi

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 3 Tavoitteet

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 5 Muut toteuttamisvaihtoehdot

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 8 Lakia alemman asteinen sääntely

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 9 Voimaantulo

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 11 Suhde muihin esityksiin

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 12 Suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys

Kommenttinne tästä luvusta

-

Muutos- ja korjausehdotukset valtioneuvoston asetukseen Lupa- ja valvontavirastosta

Kommenttinne asetuksesta

-

Kohta 2. Tässä voitte kommentoida elinvoimakeskuksia sekä kehittämis- ja hallintokeskusta koskevaa lakiehdotusta (liite 2) ja sen säännöskohtaisia perusteluja, sitä koskevia yleisperusteluosuuksia ja muita lukuja hallituksen esityksessä (liite 4) sekä valtioneuvoston asetusta elinvoimakeskuksista sekä

kehittämis- ja hallintokeskuksesta (liite 7) vastaamalla seuraaviin kysymyskokonaisuuksiin: Muutos- ja korjausehdotuksia elinvoimakeskuksia sekä kehittämis- ja hallintokeskusta koskevaan lakiehdotukseen ja sen säännöskohtaisiin perusteluihin. Kommentit elinvoimakeskuksia sekä kehittämis- ja hallintokeskusta koskeviin yleisperusteluihin ja muihin lukuihin hallituksen esityksessä sekä muutos- ja korjausehdotukset valtioneuvoston asetukseen elinvoimakeskuksista sekä kehittämis- ja hallintokeskuksesta.

Onko teillä kommentoitavaa kohtaan 2? Pakollinen kysymys. Mikäli ei, voitte siirtyä kohtaan 3.

Kyllä (vastauskohdat aukeavat, jos tämä vaihtoehto valitaan)

Luku 1 Elinvoimakeskuksia koskevat yleiset säännökset (1-5 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

Lakiehdotuksen 1 §:n 2 momentin mukaan elinvoimakeskukset edistäisivät elinvoimaa. Yhtenä elinvoiman osatekijänä momentissa mainitaan muun ohella huoltovarmuus ja turvallisuus. Elinvoimakeskusten roolia tai tehtäviä huoltovarmuuden ja turvallisuuden edistämisessä ei kuitenkaan lakiehdotuksessa tai sen perusteluissa mitenkään käsitellä tai avata. Tämä voisi kuitenkin olla perusteltua esim. elinvoimakeskuksia sekä kehittämis- ja hallintokeskusta koskevan lakiehdotuksen perusteluissa ottaen huomioon sen, että ELY-keskusten nykyiset tehtävät siirtyvät pääosin elinvoimakeskuksiin lukuun ottamatta Lupa- ja valvontavirastoon siirtyviä tehtäviä. ELY-keskusten ja aluehallintovirastojen yhteisen strategia-asiakirjan yhtenä tavoitteena on varautumisen ja kokonaisturvallisuuden edistäminen, mm. vahva poikkihallinnollinen varautuminen ja kokonaisturvallisuuden yhteistoiminta. ELY-keskusten valmius- ja varautumistehtävät liittyvät ELY-keskusten lakisääteisiin tehtäviin, yhteiskunnan turvallisuusstrategiasta johdettuihin tehtäviin ja valmiuslain määrittelemiin tehtäviin. ELY-keskukset hoitavat myös elinkeinoelämän alueellisen varautumisen yhteistyötoimikuntien (ELVAR) koordinaatiota perustuen Huoltovarmuuskeskuksen kanssa tehtyyn yhteistyösopimukseen. ELY-keskuksen lakiehdotuksia koskevassa lausunnossa on jo aiemmin tuotu esiin Lupa- ja valvontavirastoa koskevan lakiehdotuksen kohdalla se, että alueellisen varautumisen toteutusmallin muutostarpeet tulisi ottaa valmisteluun viivytyksettä, koska ehdotettu malli ei vastaa alueiden tarpeisiin esimerkiksi maakunnallisten yhteistyörakenteiden ylläpidon ja läsnäolon, tilannekuvan tuottamisen, ylläpidon ja toimittamisen, eikä elinkeinoelämän näkemysten huomioimisen osalta. Tämäkin huomio puoltaa elinvoimakeskuksen huoltovarmuuden ja turvallisuuden edistämistä koskevan roolin avaamista esim. lakiehdotuksen säännöskohtaisissa perusteluissa varsinkin, kun valtioneuvosto on kesäkuussa 2024 asettanut alueellisen varautumisen yhteistyön ja tilannekuvatoiminnan kehittämishankkeen selvittämään tilannekuvan muodostamiseen ja hyödyntämiseen, alueelliseen koordinaatioon ja organisoitumiseen ja valtionohjaukseen liittyviä kehittämistarpeita.

1 § 3 momentissa on hyvin huomioitu nykyisille ELY-keskuksille ja tuleville elinvoimakeskuksille tärkeät toimintaperiaatteet: asiakaslähtöisyys, digitalisuuden hyödyntäminen ja muiden toimijoiden kanssa tehtävä yhteistyö.

2 pykälässä ja lakiehdotuksen säännöskohtaisissa perusteluissa on pääsääntöisesti kuvattu elinvoimakeskusten tehtäväryhmiä ja tehtäviä hyvin liittyen esim. alueelliseen työllisyyden edistämiseen, työvoiman osaamiseen sekä kulttuuriin, yritystoiminnan kestävään kasvuun ja

kansainvälistymiseen, työ- ja koulutusperusteiseen maahanmuuttoon, maahanmuuttajien kotoutumiseen ja hyvien väestösuhteiden edistämiseen. Myös alueellista verkostotyötä, mm. elinikäisen ohjauksen kehittämistä (ELO) sekä jatkuvaan oppimiseen ja työelämän laadun kehittämiseen liittyvää työtä on säännöskohtaisissa perusteluissa avattu, joskin esim. yritystoiminnan kasvulle, kansainvälistymiselle ja tki-toiminnalle tärkeä jatkuvan oppimisen edistäminen ja siihen liittyvä elinvoimakeskusten verkostotyö on jäänyt lyhyen maininnan varaan. Lakiehdotuksen pykälän 2 momentissa huomio kiinnittyy siihen, että työelämän laadun edistäminen on nimeltä mainittu, mutta suurta osaa nykyisten ELY-keskusten ja tulevien elinvoimakeskusten tekemästä laaja-alaisesta verkostotyöstä ei säädetä, vaikka tätä säännöskohtaisissa perusteluissa selostetaan. Jatkuvan oppimisen ja työllisyyden palvelukeskusta koskevan lain (682/2021) 7 §:ssä säädetään, että palvelukeskuksen tulee tehdä yhteistyötä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kanssa. Vastaava yhteistyövelvoite tulee kirjata kyseiseen lakiin koskemaan tulevia elinvoimakeskuksia.

Viitaten lakiehdotuksen 2 § 1 momentin tehtävään alueellisen työllisyyden edistämisestä Satakunnan ELY-keskuksen arvion mukaan kerran vuodessa järjestettävä keskustelu ei ole riittävä toimi edistämään työmarkkinoiden alueellista toimivuutta työvoimapolkujen hajautuvassa järjestämiskäytännössä. Vuorovaikutuksen työllisyysalueiden kanssa tulee olla jatkuvaa ja elinvoimakeskuksella tulee olla keinoja työllisyysalueiden yhteistyön ja vertaiskehittämisen edistämiseen. Jotta elinvoimakeskukset pystyvät vastaamaan työllisyysalueiden tiedolliseen tukeen reaktiivisesti ja proaktiivisesti pitkin vuotta esim. äkillisissä toimintaympäristön muutoksissa ja osaamistarpeiden ennakkoinnissa elinvoimakeskukset tarvitsevat kattavaa dataa alueensa työvoimapolkujen asiakkaista ja palvelujen käytöstä. Tulevien elinvoimakeskusten muissa lakisäätöissä tehtävissä, kuten yrittäjyyden edistämisessä sekä maahanmuuttajien kotoutumisen ja työllistymisen edistämisessä ja seurannassa tarvitaan tietoa työnhakijoista ja työvoimapolkuista. Satakunnan ELY-keskus esittää, että lakia työvoimapolkujen järjestämisestä muutettaisiin niin, että elinvoimakeskusten tiedonsaantioikeuksia täsmennettäisiin valtakunnalliseen tietovarantoon pääsyn osalta sekä laajennettaisiin työvoimapolkuihin liittyvän datan osalta. KEHA-keskuksen jatkossa tuottamat valtakunnalliset tietotuotteet eivät yksistään riitä vastaamaan alueellisiin tarpeisiin.

2 § 1 momentin 2 kohdassa elinvoimakeskusten tehtäviä ja tehtäväryhmiä lueteltaessa mainitaan eläinten terveys ja hyvinvointi. Säännöskohtaisissa perusteluissa sivulla 201 puhuttaessa maatalouden tuotantopanosten turvallisuuteen ja laatuun liittyvistä tehtävistä ei kuitenkaan ole mainittu ELY-keskusten nykyisiin tehtäviin kuuluvaa tehtävää eläinten tunnistamisesta ja rekisteröinnistä (laki 1069/2021), vaikka ao. tehtävä siirtynee elinvoimakeskuksille. Sivulla 200 oleva sanamuoto "tehtäväryhmän tehtävät muodostuisivat seuraavasti" indikoi, että tehtäväluettelo olisi tyhjentyvä, ja näin ollen myös eläinten tunnistamisesta ja rekisteröinnistä annettu laki ja tehtävä tulisi mainita.

2 § 2 momentin 1 kohdan säännöskohtaisissa perusteluissa on sivulla 205 avattu hyvin elinvoimakeskusten tehtäviä toimialueensa aluekehityksessä. Kuvaus vastaa hyvin ELY-keskusten nykyisiä ja elinvoimakeskuksiin siirtyviä tehtäviä alueiden kehittämisessä ja Euroopan unionin alue- ja rakennepolitiikan toimeenpanossa. Säännöskohtaisissa perusteluissa oleva lause: "Muun muassa uuden EU-ohjelmakauden osalta keskusten roolia voidaan vahvistaa ja tehtävien keskittämisen tarvetta arvioida uudelleen" on tärkeä. Euroopan unionin alue- ja rakennepolitiikan toimeenpanosta annetussa laissa tarkoitetut rahoitusta välittävän toimielimen tehtävät on tällä hetkellä keskitetty neljään rakennerahastoasioista vastaavaan ELY-keskukseen. Vaikka tehtävän keskittämisestä arvioidaan ELY-keskuksia koskevan nykytila-arvioinnin mukaan (2.2.1.2 s. 84) lisänneen yhtenäisiä menettelytapoja ja mahdollistaneen kustannustehokkuutta, tehtävän ja

resurssien keskittämiseen liittyy myös haittapuolia. Esim. Satakunnassa yritysten ja alueellisten hanketoimijoiden kannalta EU-varoista myönnettävien rahoituspalvelujen ja niiden neuvonnan ja opastuksen saatavuus, toiminnan asiakaslähtöisyys ja kytkentä maakunnan aluekehitykseen on rakennerahastotehtävien keskittämisen myötä heikentynyt. Rakennerahoitustehtävien säätäminen kaikkien elinvoimakeskusten tehtäväksi tukisi maakuntien kehittämistä, parantaisi asiakaspalvelua ja aluekehittämisen sidosryhmäyhteistyötä sekä tehostaisi ohjelman toimeenpanoa ja vaikuttavuutta. Tehtävän säätäminen kaikkien elinvoimakeskusten tehtäväksi tukisi myös hallitusohjelman tavoitetta vahvoista elinvoimakeskuksista. Koska tehtävän säätäminen kesken EU-ohjelmakauden kaikkien elinvoimakeskusten tehtäväksi on ongelmallista, tulisi nykyisen kaltaisesta rakennerahastotehtävien keskittämiskäytännöstä luopua uuden ohjelmakauden osalta ja tehdä tarvittavat säädösmuutokset elinvoimakeskuksia koskevaan lainsäädäntöön sitten, kun se on ajankohtaista.

3 §:n 1 momentissa on muun ohella esitetty säädettäväksi elinvoimakeskusten päätoimipaikoista ja toimipaikoista valtioneuvoston asetuksella. Elinvoimakeskusten toimipaikoista säätäminen valtioneuvoston asetuksella on erittäin perusteltua virastojen alueellisen läsnäolon varmistamiseksi. Elinvoimakeskuksilla tulee olla toimipaikat jokaisessa maakunnassa. Elinvoimakeskusten toimipaikoista säätäminen osoittaa maakuntien tasapuolisempaa asemaa aluehallinnossa, millä on suuri merkitys keskeisten alueellisten yhteistyötahojen, erityisesti maakunnan liittojen, kanssa toimittaessa.

3 §:n 4 momentissa säädettäisiin, että elinvoimakeskuksen tiettyjen valvontatehtävien hoitaminen on järjestettävä siten, että asioiden käsittelyn puolueettomuus varmistetaan. Lupa- ja valvontavirastoa koskevassa laissa vastaavissa yhteyksissä eli 4 §:n 3 ja 4 momentissa on käytetty käsitteitä riippumattomuus ja puolueettomuus. Yhdenmukaisuuden vuoksi myös elinvoimakeskusta koskevassa laissa tulisi mainita puolueettomuuden lisäksi riippumattomuus, vaikka käsitteet ovat lähes synonyymeja.

Luku 2 Elinvoimakeskusten ohjaus ja johtaminen (6-12 §)

Kommenttine tästä pykälästä

8 §:n 2 momentissa tulisi säätää, että yhteensovittamisryhmässä on edustettuna myös elinvoimakeskukset. Tämä on välttämätöntä, jotta yhteistoimintaryhmä voi tehdä päätöksiä mahdollisimman hyvän tilannekuvan pohjalta. Vastaava edustus on tällä hetkellä myös ELY-keskusten johtoryhmässä. Käytännössä elinvoimakeskusten edustaja yhteensovittamisryhmässä voisi olla esimerkiksi elinvoimakeskusten ylijohtajien kulloinkin puheenjohtaja, mutta asiasta säätäminen tällä tarkkuudella ei ole tarpeen. Tämä lisäys perusteluineen tulisi kirjata myös 8 §:n 2 momentin yksityiskohtaisiin perusteluihin, jotka ovat sivun 212 kuudennessa kappaleessa.

9 §:n (Elinvoimakeskusten johtaminen) momentin 4 yksityiskohtaisissa perusteluissa sivulla 214 on todettu, että elinvoimakeskusten johtoryhmän jäsenenä tulisi ylijohtajan lisäksi olla ainakin osastopäälliköt. Tähän luetteloon johtoryhmän jäsenistä olisi syytä lisätä henkilöstön edustaja. Termi neuvoa-antava vaikuttaa lakiehdotuksen momentissa 4 kohdalla tarpeettomalta, kun yksityiskohtaisissa perusteluissa johtoryhmän tehtäviä ja roolia on avattu.

Luku 3 Kehittämisen- ja hallintokeskusta koskevat säännökset (13-19 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

16 § 1 momentissa säädettäisiin kehittämis- ja hallintokeskuksen johtajan nimikkeestä. Huomioiden kehittämis- ja hallintokeskuksen tehtävät ja organisaation koko sekä elinvoimakeskusten virastopäälliköiden virkanimike, voisi kehittämis- ja hallintokeskuksen virastopäällikön nimike olla ylijohdaja.

16 §:n 2 momentin perusteluihin tulisi lisätä, että kehittämis- ja hallintokeskuksen johtoryhmän kokoonpanoon kuuluu hallinto- ja kehittämiskeskuksen johtajan lisäksi ainakin elinvoimakeskuksen nimeämä edustaja. Yksityiskohtaisiin perusteluihin tulisi näiltä osin kirjata, että elinvoimakeskusten ja kehittämis- ja hallintokeskuksen toimintaprosessit ovat monilta osin yhteisiä, joten elinvoimakeskusten edustajan on oltava tiiviisti mukana laajakantoisia ja periaatteellisesti tärkeitä asioita käsiteltäessä. Näillä asioilla on yksityiskohtaisten perustelujenkin mukaan vaikutuksia elinvoimakeskuksiin sekä näiden asiakkaisiin ja sidosryhmiin.

17 §:n (Asioiden ratkaisuvälillä kehittämis- ja hallintokeskuksessa) yksityiskohtaisissa perusteluissa sivulla 217 ”...ELY-keskuksen johtajan... pitäisi olla ”...elinvoimakeskuksen ylijohdajan...”.

19 §:n (Kehittämis- ja hallintokeskuksen virkojen täyttäminen) kohdan perusteluissa sivun 218 ensimmäisessä kappaleessa tulisi muita johtajia koskevien vastaavien kohtien tapaan olla maininta, että johtaja nimitettäisiin valtion virkamieslain 9 a §:n 1 momentin perusteella enintään viiden vuoden määräajaksi, jollei erityisestä syystä ole perustetta nimittää tätä lyhyemmäksi ajaksi.

Luku 4 Elinvoimakeskuksia sekä kehittämis- ja hallintokeskusta koskevat erinäiset säännökset (20-25 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

20 §:ssä tulisi puolueettoman käsittelyn asemasta käyttää käsitteitä puolueeton ja riippumaton, koska vastaavia käsitteitä käytettäisiin myös Lupa- ja valvontavirastoa koskevassa laissa.

21 §:n (Yhteistyö eri toimijoiden kanssa) 2 momentin yksityiskohtaisissa perusteluissa sivun 219 ensimmäisessä kappaleessa puhutaan valtakunnallisesta lupa- ja valvontavirastosta. Yhtenäisyyden vuoksi olisi syytä käyttää kaikissa yhteyksissä nimeä Lupa- ja valvontavirasto

22 §:ssä säädettäisiin kielivähemmistöjen palveluyksiköstä. Huomioiden Elinvoimakeskuksissa hoidettavien tehtävien moninaisuus ja ELY-keskuksissa toimiviksi osoittautuneet tavat palvella myös kielivähemmistöjä, erillisten palveluyksiköiden perustaminen on elinvoimakeskusten useimpien tehtävien osalta tarpeetonta ja epätarkoituksenmukaista. Mikäli kielivähemmistöjen palveluyksiköstä kuitenkin säädetään, se ei tule olla velvoittavassa muodossa vaan enintään lakiluonnoksessa esitetyssä muodossa eli ”voi olla”.

Luku 5 Voimaantulo ja siirtymäsäännökset (27-30 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Luku 1 Asian tausta ja valmistelu

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 2 Nykytila ja sen arviointi

Kommenttinne tästä luvusta

Luvussa 2.2.1 on kuvattu hallinnon rakenteissa toteutunutta kehitystä. Yhtenä toimivallan määrittäjänä on kuvattu tehtävien säätäminen valtakunnallisesti hoidettaviksi vain yhdelle virastolle. Kaikki keskittämiset eivät kuitenkaan ole valtakunnallisia. Siten kuvaukseen tulisi tähänkin yhteyteen lisätä yhdeksi toimivallan määrittäjäksi tehtävien säätäminen yhtä virastoa laajemmalle, mutta kuitenkin pienemmälle kuin valtakunnalliselle alueelle. ELY-keskusten tehtävistä tällä tavalla keskitetyistä tehtävistä merkittävimpiä ovat neljään ELY-keskukseen keskitetyt EU:n rakennerahastojen välittävän toimielimen tehtävät sekä samoin neljään ELY-keskukseen keskitetyt maanteiden kunnossapidon ja rakentamisen hankintatehtävät.

ELY-keskuksista tulisi käyttää yhdenmukaista nimeä. Esimerkiksi sivun 89 toisessa kappaleessa viraston nimi on muodossa ELY (po. ELY-keskus).

Luku 3 Tavoitteet

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset

Kommenttinne tästä luvusta

Luvussa 4.1.1.1 Lupa- ja valvontavirasto ja siihen koottavat tehtävät -luvussa sivulla 96 todetaan, että ”Tehtävän (varautumisen alueellinen yhteistyö) hoitaminen maantieteellisellä varautumisen yhteistyöalueella varmistaisi valtakunnallisen viraston alueellisen läsnäolon ja yhteistoiminnan toteutumisen alueellisten viranomaisten ja toimijoiden kanssa. Tehtävien järjestäminen pelkästään varautumisen yhteistyöalueilla ei vielä varmista riittävää alueellista läsnäoloa maakuntatasolla, joka on monien toimijoiden toiminta-alue edellyttäen korvaavia ja täydentäviä varautumisjärjestelyjä, kuten maakunnallisia valmiusfoorumeita. Kuten Lupa- ja valvontavirastoa koskevan lain 13 §:n kommentoinnin yhteydessä on todettu, alueellisen varautumisen toteutusmallin muutostarpeet on otettava valmisteluun viivytyksettä, koska ehdotettu malli ei vastaa alueiden tarpeisiin esimerkiksi maakunnallisten yhteistyörakenteiden ylläpidon ja läsnäolon; tilannekuvan tuottamisen, ylläpidon ja toimittamisen, eikä elinkeinoelämän näkemysten huomioimisen osalta. Lisäksi nykyisen kaltaisen toimintamallin jatkaminen aiheuttaa päällekkäistä toimintaa Lupa- ja valvontaviraston ja muiden toimijoiden, kuten maakunnallisten valmiusfoorumien välillä.

Luvussa 4.1.1.1 Lupa- ja valvontavirasto sivun 97 kolmannessa kappaleessa käytetään viraston nimeä KEHA, kuten esimerkiksi myös luvun 4.2.1.4 sivun 104 toisessa kappaleessa ja luvun 4.2.5.7 sivun 126 toisessa kappaleessa. Virastojen nimet tulisi esittää yhtenäisellä tavalla eli käyttää nimeä KEHA-keskus.

Luvussa 4.1.1.2 Elinvoimakeskukset ja niille koottavat tehtävät sivun 98 kolmannessa kappaleessa käytetään käsitettä ”täyden palvelun keskuksia”. Käsite on virheellinen ja harhaan johtava, koska lukuisat ja merkittävät elinvoimakeskusten tehtävät olisivat keskitettyjä joko valtakunnallisesti tai vain muutama elinvoimakeskukseen. Myöskään maininta, että keskittämisiä ja erikoistumisia tehtäisiin nykyistä vähemmän, ei pidä paikkaansa

Luvun 4.2.1.2 Vaikutukset julkiseen talouteen sivun 101 neljännessä kappaleessa todetaan, että ”Eräiden liikennetehtävien jakautuminen nykyisen yhdeksän ELY-keskuksen sijasta kymmeneen elinvoimakeskukseen aiheuttaa nykytilanteeseen nähden kustannuksia, joiden arvioidaan olevan suuruudeltaan joidenkin henkilötyövuosien laajuisia ja suhteessa virastouudistuksen kokonaisuuteen vähäisiä.” Ilmaisus on virheellinen. Kustannusten ei voi katsoa olevan vähäisiä tilanteessa, jossa elinvoimakeskukset muiden valtion virastojen tapaan toteuttavat hallitusohjelman tuottavuusohjelmaa ja hallituksen kehysriihen 16.4.2023 päätösten mukaisia toimintamenojen sopeuttamistoimia. Lisäksi vähäistä suurempia kustannuksia syntyy siitä, että Hämeen ELY-keskuksesta Kanta-Hämeen maakunta ja Päijät-Hämeen maakunta tulevat kuulumaan eri elinvoimakeskuksiin.

Luvussa 4.2.3 Vaikutukset yrityksiin, tulisi Lupa- ja valvontaviraston kohdalla mainita, että ympäristötehtävien siirtyminen lähes kokonaisuudessaan eri viranomaiselle erilleen elinkeinojen edistämistehtäviä hoitavasta virastosta, voi aiheuttaa tiedonkulun ja muun vuorovaikutuksen vähenemistä ja elinkeinoelämän tilannekuvan ja -ymmärryksen heikkenemistä ympäristöviranomaisessa.

Luvun 4.2.5.2 Elinvoimakeskuksiin siirtyvät tehtävät ja vaikutukset organisaation sivun 117 ensimmäisessä kappaleessa todetaan että ”Haasteen merkityksellisyyden arvioinnissa on kuitenkin kiinnitettävä huomiota siihen, että kymmeneen elinvoimakeskukseen yhdistetään 15 nykyistä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusta, jolloin yksittäisiä elinvoimakeskuksiin koottavia tehtäviä hoitava henkilöstömäärä tulisi nousemaan olennaisesti nykyisestään.” Tämä ei pidä kaikkialta osin paikkaansa, sillä monilla alueilla (Etelä-Pohjanmaa, Kaakkois-Suomi, Keski-Suomi, Lappi) henkilömäärä tulee pienemään nykytilanteeseen verrattuna ja yhdellä alueella (Pohjanmaa) olemaan jo lähtökohtaisesti pieni.

Luvun 4.2.5.9 kohdan Elinvoimakeskukset ja KEHA-keskus sivun 140 viimeisessä puhutaan mm. osastopäälliköiden tai vastaavien virkojen päättymisestä. ELY-keskuksissa ei ole yhtään osastopäällikkö -nimikkeellä toimivaa virkamiestä, joten maininta osastopäälliköistä tulisi poistaa.

Luvussa 4.2.7 Aluekehitysvaikutukset toisessa kappaleessa sivulla 151 on kuvattu hyvin elinvoimakeskusten perustamisen aluekehitysvaikutuksia. Kohdasta ”Uusien elinvoimakeskusten aiempia ELY-keskuksia laajemmissa toimialueissa on olemassa riski paikallis- ja/tai aluetuntemuksen ja -päätoksenteon heikkenemiselle, jos toimipaikkojen määrää myöhemmin supistettaisiin.” Tämä riski on olemassa, vaikka toimipaikkaverkkoa ei supistettaisikaan. Toisaalta toimipaikkaverkon supistamista ei hallituksen esityksessä tulisi ennakoita. Näistä syistä sivulause ”jos toimipaikkojen määrää myöhemmin supistettaisiin” tulisi poistaa.

Luvussa 4.2.7 Aluekehitysvaikutukset kohdassa Maaseutuvaikutukset sivulla 152 neljännessä kappaleessa on todettu, että ”Hallitusohjelman mukaisesti elinvoimakeskusten päätoimipaikkojen määrä siis vähenee nykyisiin ELY-keskuksiin verrattuna. Tämä voi merkitä asiointimatkojen pidentymistä sekä ennen kaikkea alueellisten ja paikallisten olosuhteiden tuntemuksen vähentymistä pitkällä aikajänteellä”. Olennaista tässä ei ole päätoimipaikkojen, vaan elinvoimakeskusten määrän väheneminen verrattuna nykyisten ELY-keskusten määrään, joka voi

merkitä asiointimatkojen pidentymistä sekä alueellisten ja paikallisten olosuhteiden tuntemuksen vähentymistä.

Luku 5 Muut toteuttamisvaihtoehdot

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 8 Lakia alemman asteinen sääntely

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 9 Voimaantulo

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 11 Suhde muihin esityksiin

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 12 Suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys

Kommenttinne tästä luvusta

-

1 § Elinvoimakeskusten nimet, toimialueet ja päätoimipaikat

Kommenttinne tästä pykälästä

Elinvoimakeskusten toimialueen muodostuessa useammasta maakunnasta, tulisi elinvoimakeskuksen nimen kuvata mahdollisimman hyvin ja tasapuolisesti koko toimialuetta, eikä nimen alkuosa saisi olla vain yhden maakunnan nimi. Hallituksen esitysluonnoksessa ehdotettu Lounais-Suomen elinvoimakeskus on Satakunnan ja Varsinais-Suomen ja Ahvenanmaan maakunnista muodostuvalle toiminta-alueelle luonteva ja kannatettava.

2 § Elinvoimakeskusten organisaatio

Kommenttinne tästä pykälästä

-

3-13 § Elinvoimakeskusten toimialueet eräissä tehtävissä (keskitetyt tehtävät)

Kommenttinne näistä pykäläistä

Valtioneuvoston asetuksen 3 - 13 §:ssä säädettävät lukuisat ja erilaiset toimialueet eräissä tehtävissä ja tehtävien keskittämiset aiheuttavat sen, että elinvoimakeskuksista tai ainakaan osasta niistä ei muodostu hallitusohjelman tarkoittamia vahvoja elinvoimakeskuksia. Keskittämiset tekevät aluehallinnon rakenteesta ja palveluista asiakkaille, yhteistyökumppaneille ja sidosryhmille vaikeasti hahmotettavan. Lisäksi monimutkaiseksi muodostuva rakenne vaikeuttaa elinvoimakeskusten tehokasta ja vaikuttavaa johtamista. Mikäli keskittämiset arvioidaan elinvoimakeskuksista annettavan lain 4 §:n 2 momentin mukaisiksi, tulisi ainakin toisiinsa tiiviisti liittyvien ja toisiaan tukevien tehtävien keskittämiset tehdä samoille toimialueilla. Tällaisia tehtäviä olisivat ainakin vesienhoidon toimeenpanon edistämistehtävät, kalatalouteen liittyvät tehtävät ja vesitaloustehtävät.

Lakia alemman asteisen säätelyn kohdalla todetaan sivulla 232, että elinvoimakeskus hoitaisi tehtäviä toimialuettaan laajemmalla alueella vain, jos toimialueen laajentamiselle laissa säädetyt (4 § 2 mom) edellytykset täyttyvät. Lisäksi todetaan, että "Pääosin nykyisten ELY-keskusten keskitettyjen tehtävien määrä ei muuttuisi". Tämä ei pidä paikkaansa. Lainsäädäntöesityksen mukaan elinvoimakeskusten valtakunnallisesti tai alueellisesti keskitettyjen tehtävien määrä vain kasvaa verrattuna ELY-keskusten nykytilanteeseen.

Satakunnan kannalta merkittävin uusi keskittämistehtävä ja myös selkeä heikennys nykytilaan verrattuna, on tiettyjen maahanmuuttajien kotoutumiseen liittyvien tehtävien keskittäminen Etelä-Suomen elinvoimakeskukseen. Etelä-Suomen elinvoimakeskukseen keskitetään muun muassa kotoutumisen edistämisestä annetun lain (681/2023) 64, 65 ja 68 §:ssä tarkoitettujen päätösten tekeminen. Kotoutumisen edistämisestä aiheutuvien kustannusten korvauksista sopiminen ja päätöksenteko edellyttää paljon paikallista yhteistyötä kuntien ja hyvinvointialueiden kanssa. Tätä tehtävää hoidetaan tällä hetkellä jokaisessa ELY-keskuksessa. Tehtävän keskittäminen voi ainakin alkuvaiheessa ruuhkauttaa korvaushakemusten päätöksentekoa ja pidentää käsittelyaikoja, kun lähtökohtana on koko valtakunnan korvaushakemusten keskittäminen Etelä-Suomen elinvoimakeskukselle. Tehtävän keskittämisen voidaan arvioida aiheuttavan sekavuutta alueellisten ja paikallisten yhteistyötahojen kuten kuntien ja hyvinvointialueiden osalta. Nykyisillä ELY-keskuksilla on hyvä oman toimialueensa kuntien ja hyvinvointialueen tuntemus ja tiivis yhteistyö, joka on edistänyt tehtävän tuloksekasta hoitamista ja mm. kuntien tärkeäksi kokemaa neuvontaa. Satakunnassa kotoutumisen kustannuksista tehtäviä korvauspäätöksiä tehdään vuosittain huomattavan paljon suhteessa maakunnan kokoon ja maahanmuuttajien määrään. Keskittämistratkaisulla on merkitystä myös henkilöstöressurssien ja viime kädessä valtion työpaikkojen sijoittumiseen etenkin valtionalouteen kohdistuvien säästöpainneiden takia.

Elinvoimakeskuksiin valtakunnallisesti tai rajatulle toiminta-alueelle keskitettyjen tehtävien lisäämisestä verrattuna ELY-keskuksissa nykyisin keskitettynä hoidettaviin tehtäviin tulee suhtautua erittäin kriittisesti huomioiden mm. Hallitusohjelman tavoitteena olevat vahvat elinvoimakeskukset. Tätä tukee myös ELY-keskuksia koskeva arviointi, jonka johtopäätösinä suositeltiin, että ohjausjärjestelmää kehitettäisiin siten, että se tukisi nykyistä paremmin ELY-keskusten asiakaslähtöisyyttä ja toimijuutta sekä vahvistaisi alueellista ja paikallista osallisuutta. ELY-keskusten seuraajien (elinvoimakeskusten) itsenäisyyttä ja sisäistä yhtenäisyyttä tulisi vahvistaa vaikuttavuuden kehittämiseksi. Tähän sopii huonosti se kehityskulku, että valtakunnallisesti tai alueellisesti keskitettyjä tehtäviä halutaan entisestään lisätä.

Muut mahdolliset huomiot asetuksesta

Kommenttinne

-

Kohta 3. Tässä voitte kommentoida Ahvenanmaan valtionvirastoa koskevaa lakiehdotusta (liite3) ja sen säännöskohtaisia perusteluja sekä sen yleisperusteluita ja muita lukuja hallituksen esityksessä liittyen Ahvenanmaan valtionvirastoon (liite 4) vastaaviin kysymyskokonaisuuksiin: Muutos- ja korjausehdotukset Ahvenanmaan valtionvirastoa koskevaan lakiehdotukseen ja sen säännöskohtaisiin perusteluihin Kommentit yleisperusteluihin ja muihin lukuihin hallituksen esityksessä

Onko teillä kommentoitavaa kohtaan 3? Pakollinen kysymys. Mikäli ei, voitte siirtyä B osuuteen.

Ei

Luku 1 Yleiset säännökset (1-4 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Luku 2 Ahvenanmaan valtionviraston ohjaus (5-6 §)

Kommenttinne tästä pykälästä

-

Luku 3 Johtaminen (7-11 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Luku 4 Erinäiset säännökset (12-14 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Luku 1 Asian tausta ja valmistelu

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 2 Nykytila ja sen arviointi

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 3 Tavoitteet

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 5 Muut toteuttamisvaihtoehdot

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 8 Lakia alemman asteinen sääntely

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 9 Voimaantulo

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 11 Suhde muihin esityksiin

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 12 Suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys

Kommenttinne tästä luvusta

-

B HALLITUKSEN ESITYSLUONNOSTA KOSKEVAT MUUT MAHDOLLISET HUOMIOT

Onko teillä kommentoitavaa B osuuteen? Pakollinen kysymys. Mikäli ei, voitte siirtyä C osuuteen.

Ei

Muut mahdolliset huomionne hallituksen esitysluonnoksesta.

-

C HALLITUKSEN ESITYSLUONNOKSEN SISÄLTÄMÄT MUUT LAKIEHDOTUKSET, JOILLA TOTEUTETAAN UUDISTUKSEN EDELLYTTÄMÄT TEHTÄVÄSIIRROT LUPA- JA VALVONTAVIRASTOLLE, ELINVOIMAKESKUKSILLE, KEHITTÄMIS- JA HALLINTOKESKUKSELLE SEKÄ MUILLE VIRASTOILLE

Onko teillä kommentoitavaa C osuuteen? Pakollinen kysymys. Mikäli ei, voitte siirtyä D osuuteen.

Kyllä (vastauskohdat aukeavat, jos tämä vaihtoehto valitaan)

Ulkoministeriö, 2 lakiehdotusta, luku 7.1

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

-

Oikeusministeriö, 39 lakiehdotusta, luku 7.2

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

-

Sisäministeriö, 10 lakiehdotusta, luku 7.3

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

-

Puolustusministeriö, 2 lakiehdotusta, luku 7.4

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

-

Valtiovarainministeriö, 18 lakiehdotusta, luku 7.5

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

-

Opetus- ja kulttuuriministeriö, 24 lakiehdotusta, luku 7.6

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

Jatkuvan oppimisen ja työllisyyden palvelukeskusta koskevan lain (682/2021) 7 §:ssä säädetään, että palvelukeskuksen tulee tehdä yhteistyötä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kanssa. Vastaava yhteistyövelvoite tulee kirjata kyseiseen lakiin koskemaan tulevia elinvoimakeskuksia.

Maa- ja metsätalousministeriö, 68 lakiehdotusta, luku 7.7

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

-

Liikenne- ja viestintäministeriö, 14 lakiehdotusta, luku 7.8

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

-

Työ- ja elinkeinoministeriö, 31 lakiehdotusta, luku 7.9

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

Satakunnan ELY-keskus esittää, että lakia työvoimapalvelujen järjestämisestä muutettaisiin niin, että elinvoimakeskusten tiedonsaantioikeuksia täsmennettäisiin valtakunnalliseen tietovarantoon pääsyn osalta sekä laajennettaisiin työvoimapalveluihin liittyvän datan osalta. KEHA-keskuksen jatkossa tuottamat valtakunnalliset tietotuotteet eivät yksistään riitä vastaamaan alueellisiin tarpeisiin.

Sosiaali- ja terveysministeriö, 52 lakiehdotusta, luku 7.10

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

-

Ympäristöministeriö, 25 lakiehdotusta, luku 7.11

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

-

D TIIVISTELMÄ LAUSUNNON PÄÄHUOMIOISTA

Pyydämme esittämään lausunnon päähuomiot tässä tiivistetysti (suositus enintään 4500 merkkiä)

Hallituksen esitysluonnos eduskunnalle valtion aluehallintouudistusta koskevaksi lainsäädännöksi voisi mahdollistaa monialaisen, poikkihallinnollisen, alueilla aidosti läsnä olevan ja riittävän toimivaltaisen aluehallinnon. Lisäksi uudistus yhdessä ympäristöllisiä lupamenettelyjä koskevan sääntelyn uudistamisen kanssa voisi edistää lupamenettelyjen sujuvoittamista. Jotta aluehallintouudistukselle asetetut tavoitteet ja toteutuisivat, edellyttäisi se luonnokseen joitakin muutoksia.

Lupa- ja valvontavirastosta annettavan lain 3 §:ssä säädettäisiin varautumisen alueellisen yhteistyön järjestämisestä varautumisen yhteistyöalueilla. Aluehallintouudistuksen aikataulu huomioiden tämä on perusteltua, mutta alueellisen varautumisen toteutusmallin muutostarpeet on otettava valmisteluun viivytyksettä, koska ehdotettu malli ei vastaa alueen toimijoiden tarpeisiin.

Elinvoimakeskuksista sekä kehittämis- ja hallintokeskuksesta annettavan lain 3 §:n 1 momentissa säädettäisiin valtioneuvoston asetuksella muun ohella Elinvoimakeskusten päätoimipaikoista ja toimipaikoista. Elinvoimakeskusten toimipaikoista säätäminen on välttämätöntä. Elinvoimakeskuksilla on toimipaikat jokaisessa maakunnassa. Sen sijaan elinvoimakeskusten päätoimipaikoista ei ole välttämätöntä säätää. Päätoimipaikoista säätämättä jättäminen osoittaisi modernia sekä nykyistäkin tilannetta vastaavaa ajattelua ja toimintatapaa monipaikkaisessa työn tekemisessä. Pelkkä toimipaikoista säätäminen osoittaisi myös maakuntien tasapuolisempaa asemaa aluehallinnossa.

Elinvoimakeskuksista sekä kehittämis- ja hallintokeskuksesta annettavan lain 8 §:n 2 momentissa tulisi säätää, että yhteensovittamisryhmässä on edustettuna myös elinvoimakeskukset. Tämä on välttämätöntä, jotta yhteistoimintaryhmä voi tehdä päätöksiä mahdollisimman hyvän tilannekuvan pohjalta.

Elinvoimakeskuksista sekä hallinto- ja kehittämiskeskuksesta annettavan lain 16 §:n 2 momentin perusteluihin tulisi lisätä, että kehittämis- ja hallintokeskuksen johtoryhmän kokoonpanoon kuuluu elinvoimakeskuksen nimeämä edustaja. Elinvoimakeskusten ja kehittämis- ja hallintokeskuksen toimintaprosessit ovat monilta osin yhteisiä ja elinvoimakeskusten asiakkaisiin vaikuttavia, joten elinvoimakeskusten edustajan on oltava tiiviisti mukana laajakantoisia ja periaatteellisesti tärkeitä asioita käsiteltäessä.

Ympäristötehtävien siirtyminen lähes kokonaisuudessaan Lupa- ja valvontavirastoon eli eri viranomaiselle erilleen elinkeinojen edistämistehtäviä hoitavasta virastosta, voi aiheuttaa tiedonkulun ja muun vuorovaikutuksen vähenemistä ja elinkeinoelämän tilannekuvan ja -ymmärryksen heikkenemistä ympäristöviranomaisessa.

Elinvoimakeskuksista sekä kehittämis- ja hallintokeskuksesta annettavan valtioneuvoston asetuksen 1 §:ssä säädettäisiin elinvoimakeskusten nimestä. Elinvoimakeskusten toimialueen muodostuessa useammasta maakunnasta, tulisi elinvoimakeskuksen nimen kuvata mahdollisimman hyvin koko toimialuetta, eikä nimen alkuosaa saisi olla vain yhden maakunnan nimi. Hallituksen esitysluonnoksessa ehdotettu Lounais-Suomen elinvoimakeskus on Satakunnan ja Varsinais-Suomen ja Ahvenanmaan maakunnista muodostuvalle toiminta-alueelle luonteva ja kannatettava.

Yleisperusteluissa luvussa 4.2.1.2 Vaikutukset julkiseen talouteen tulisi korjata, että liikennetehtävien jakautuminen nykyisen yhdeksän ELY-keskuksen sijasta kymmeneen elinvoimakeskukseen aiheuttaa vähäistä suurempia kustannuksia. Lisäksi vähäistä suurempia kustannuksia syntyy myös siitä, että Hämeen ELY-keskuksesta Kanta-Hämeen maakunta ja Päijät-Hämeen maakunta siirrettäisiin eri elinvoimakeskusten toimialueisiin.

Elinvoimakeskuksista sekä kehittämis- ja hallintokeskuksesta annettavan valtioneuvoston asetuksen 3 - 13 §:ssä säädettävät lukuisat tehtävien keskittämiset aiheuttavat sen, että elinvoimakeskuksista ei muodostuisi hallitusohjelman tavoittelemia vahvoja elinvoimakeskuksia. Elinvoimakeskuksiin valtakunnallisesti tai rajatulle toiminta-alueelle keskitetyt tehtävät jopa lisääntyvät verrattuna ELY-keskuksissa nykyisin keskitettynä hoidettaviin tehtäviin. Aluehallinnon rakenteesta ja palveluista asiakkaille, yhteistyökumppaneille ja sidosryhmille muodostuu vaikeasti hahmotettava. Lisäksi

monimutkainen rakenne vaikeuttaa elinvoimakeskusten vaikuttavaa johtamista. Keskitettävien tehtävien lisääntymiseen on syytä suhtautua erittäin kriittisesti huomioiden mm. hallitusohjelman tavoitteena olevat vahvat elinvoimakeskukset. Tätä tukee myös ELY-keskuksia koskeva arviointi, jonka yhtenä johtopäätöksenä suositeltiin, että ELY-keskusten seuraajien (joita elinvoimakeskukset ovat) itsenäisyyttä ja sisäistä yhtenäisyyttä tulisi vahvistaa vaikuttavuuden kehittämiseksi. Esimerkiksi rakennerahoitustehtävien säätäminen uuden ohjelmakauden osalta kaikkien elinvoimakeskusten tehtäväksi tukisi maakuntien kehittämistä, parantaisi asiakaspalvelua ja elinvoimakeskusten aluekehittämisen sidosryhmäyhteistyötä sekä tehostaisi ohjelman toimeenpanoa ja vaikuttavuutta sekä lisäisi synergiaa kaikkien elinvoimakeskusten hoitamien maaseuturahaston rahoitustehtävien kanssa. Myös kotoutumisen edistämisestä annetun lain (681/2023) 64, 65 ja 68§:ssä tarkoitettujen päätösten keskittäminen asetuksella Etelä-Suomen elinvoimakeskukseen tulisi harkita uudelleen.

Mikäli keskittämiset arvioidaan elinvoimakeskuksista annettavan lain 4 §:n 2 momentin mukaisiksi, tulisi toisiinsa tiiviisti liittyvien tehtävien keskittämiset tehdä yhdenmukaisille toimialueille.

Jortikka Anne
Satakunnan ELY